

tiden, kan man sige, og de forhold i det hele taget, som er i den pågældende tid. Hvis denne her problematik havde været oppe for 40 år siden, så ville en given Rigsadvokat dengang sikkert have udtalt noget andet. Derfor bliver vi nødt til at få prøvet, hvad det egentlig er, der ligger i § 78.

Jeg er selvfølgelig ked af, at fru Line Barfod siger, at man egentlig åbner for en ladeport, der hedder, at vi herinde kan forbyde enhver forening, vi ikke kan lide. Sådan er vi jo bestemt ikke indrettet. Selv i Dansk Folkeparti kunne vi aldrig finde på at komme med sådan et forslag, endsige acceptere, at Folketinget skal agere sådan, at man vil forbyde en forening, man ikke kan lide. Det er jo slet ikke det, der ligger i det.

Jeg kunne egentlig godt ønske mig, at man måske i forbindelse med en mulighed for at forbyde foreninger, som skal blive forbudt ifølge § 78 i grundloven, måske havde nogle kriterier for, hvad det egentlig er for nogle foreninger. Jeg ved godt, at der ligger nogle kriterier i grundloven i dag, men det kunne godt være, at man skulle tolke nogle ting gående på, at hvis det er foreninger, der decideret har en landsskadelig aktivitet, eller det er foreninger, som decideret har til formål at skade andre fysisk, seksuelt eller på anden vis, og så kan man komme med en række eksempler, så vil de pågældende foreninger være af en sådan art, at de kunne komme ind under grundlovens § 78.

Men det er måske noget af det, vi kan finde ud af i forbindelse med det her arbejde i Retsudvalget, som jeg synes er en fortrinlig idé, nemlig hvordan vi egentlig kan få sat de grænser for, hvornår vi kan anvende grundlovens § 78 til at forbyde foreninger – ikke foreninger, vi ikke kan lide, men foreninger, som har en sådan karakter, at de rent faktisk er ødelæggende for demokratiet, er ødelæggende for den almindelige borgers retsfølelse, som f.eks. Pædofilgruppen helt klart må være. Som flere også har sagt, er der ingen, der overhovedet kan sympatisere med den, medmindre de selv er pædofile.

Jeg vil sige tak for debatten. Jeg glæder mig til, at vi under udvalgsarbejdet kan grave betydelig mere i nogle af de her problematikker.

Så vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at det da er kedeligt, at hun ikke synes, at jeg er lige så god at se på som hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er mange ting, man kunne finde på at sige noget om, men hr. Per Dalgaard sagde, at vi havde en ytringsfrihed, der gjorde, at alt var tilladt. Jeg skal bare først spørge hr. Per Dalgaard, om ikke det er korrekt, at vi har en række begrænsninger. Man kan ytre, hvad man vil, men det er under ansvar for domstolene, så man kan dømmes. Der er f.eks. en del, der er blevet dømt for racistiske ytringer, hvilket Dansk Folkeparti er imod. Dansk Folkeparti har fremsat forslag om, at der ikke skulle være begrænsninger på ytringsfriheden. Derfor kan jeg ikke helt få det til at hænge sammen.

Kl. 20.20

Så mente hr. Per Dalgaard, at det var et problem, at vi i et demokrati ikke bare kan forbyde de foreninger, vi ikke kan lide, selv om der ikke er beviser mod dem, at det var et problem for et demokrati, at det kunne blive undergravet, fordi det var et demokrati. Sådan forstod jeg hr. Per Dalgaard.

Derfor vil jeg bare høre, om ikke hr. Per Dalgaard og Dansk Folkeparti mener, at vi faktisk har mange muligheder i et demokrati for at bekæmpe dem, vi ikke kan lide. Vi kan argumentere imod dem, vi kan demonstrere imod dem, vi kan på mange forskellige måder gå imod dem og dermed modvirke, at de får opbakning.

Det er sådan set det, vi gør over for mange foreninger i Danmark, som kun har en ganske lille opbakning, fordi vi bruger demokratiske midler til at bekæmpe dem.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg refererede nu ikke til, at alt som sådan er tilladt. Jeg sagde, at det jo på den anden side ikke skal være sådan, at grundlovens § 78 siger, at alt er tilladt, fordi det ikke er forbudt, og at vi skulle have afprøvet grænserne for, hvor grove foreningerne egentlig skal være, for at vi ikke tillader dem.

Ytringsfriheden sætter vi selvfølgelig højt, og den kunne vi overhovedet aldrig drømme om at beklukke. Vi skal have ytringsfrihed, jeg havde nær sagt uden grænser, men der er jo alligevel grænser. Jeg ved godt, at der er grænser. Der står jo netop også i § 77, at man kan udtale sig, trykke osv., hvad man vil, under ansvar.

Så selvfølgelig skal der være de begrænsninger, som grundloven giver i dag. Men § 78 har så åbenbart åbnet for, at foreninger med de ytrin-